

מ"ת 4044/05/14 - יוסף ארביב בושרי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא

מ"ת 4044-05-14

יוסף ארביב בושרי

המבקש

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 21.5.14, המורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים (להלן: "ההחלטה").

2. המבקש נעצר עד לתום ההליכים לאחר שבית המשפט בחן את חלופת המעצר המוצעת ומצא כי אין בה לאיין את מסוכנותו. תסקיר מעצר לא הוגש בעניינו של המבקש, אשר סרב להיפגש עם קצינת המבחן ולשתף פעולה. כך גם לא הוצעה חלופת מעצר נוספת.

3. **כתב האישום** הוגש נגד המבקש בעבירת הצתה, לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובו נטען כי ביום 29.4.14, בשעת בוקר, הצית המבקש ערמת פסולת המצויה בשטח פתוח צפונית-מזרחית למושב מחסיה, כ- 200 מטרים מיער הקרן הקיימת לישראל.
בד בבד, הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים.

4. קיומן של תשתית ראייתית לכאורית ועילת מעצר נקבעו על ידי בית המשפט (הש' משה יועד הכהן) בהחלטה מיום 8.5.14. בהחלטה נקבע כי "**אמנם התשתית הראייתית שהוצגה בפניי איננה הרמטית לחלוטין, אולם קיימות ראיות נסיבתיות וישירות המצביעות על אחריות להצתה**" (עמ' 5 לפרוטוקול). לעניין עילת המעצר, נקבע כי המדובר בעבירה שאחריתה מי ישורנו ולמבקש "**עבר פלילי לא מבוטל בהתחשב בגילו וצעיר ואף ריצה עונשי מאסר בפועל**" (שם). בית המשפט התרשם שחלופת המעצר בפיקוח אביו ודודו אינה מהווה פיקוח מספיק והורה על הגשת תסקיר מעצר. כאמור, המבקש סירב לשתף פעולה עם שירות המבחן ובהיעדר חלופה ראויה, נעצר עד תום ההליכים.

5. תולדתה של **הבקשה לעיון חוזר** בחוות דעת מומחה לחקירת שריפות, מר אשר סלוצקי, אשר הוגשה מטעם המבקש. לפיה, "**אין כל ממצא אובייקטיבי מקצועי מתחום חקירת שריפות שיש בו כדי להצביע על כך שלא יתכן שהשריפה פרצה באופן ספונטאני ושהנאשם הוא שהצית את השריפה**" (עמ' 9). לטענת הסנגור, חוות דעת המומחה מהווה כרסום ממשי בראיות עד כדי צורך בשחרורו של המבקש ממעצר ללא תנאים. מה גם, שמר עופר בן חמו, יו"ר ועד מושב מחסיה, לא שלל את האפשרות שתושבי המקום משליכים לאתר גם פסולת אורגנית ועדותו מחזקת את חוות דעת המומחה הנ"ל. הסניגור הוסיף וטען כי הודאתו של המבקש לפני מר בן חמו רצופת אמירות שאינן ממין העניין בלשון המעטה. באופן העולה בקנה אחד, עובר לאירוע שהה המבקש במעצר ושח שלא ממין העניין אף לפני חוקריו. נוכחותו בזירת האירוע אינה יכולה להוות "דבר מה", הדרוש לשם הרשעה ועל כן לא ניתן לייחס להודאה זו מעמד של "הודאת חוץ". המבקש אף לא הודה במעשיו בחקירתו במשטרה. חוות דעת המומחה וחלוף הזמן מניחים את המסד לעיון חוזר בהחלטה. במכלול הדברים, אין תשתית ראייתית מספקת להרשעה, המבקש טוען לחפותו ועומד על שחרורו ממעצר ללא תנאים.

6. **המשיבה** התנגדה לשחרורו של המבקש ללא תנאים. התשתית הראייתית הלכאורית העיקרית עברה את כור ההיתוך של ההליך הפלילי והתחזקה. הליך ההוכחות מצוי בעיצומו. חוקר הדליקות מטעם המשיבה העיד בבית המשפט ונחקר בחקירה נגדית ומעדותו עולה כי עסקינן בהצתה מעשה ידי אדם. הודאתו של המבקש לפני מר בן חמו עולה לגדרה של "הודאת חוץ", בפרט ששזור בה מידע אמין ונכון שלא היה בידי העד בן חמו להכירו אלא מפיו של המבקש. המבקש נכח בזירת האירוע בפרוץ השריפה והתוודה על מעשיו, לא היה מלבדו איש במקום והמדובר בשטח מבודד. הודאתו בצירוף חוות דעת המומחה מגבשים פוטנציאל הרשעה. ב"כ המשיבה הציג את גיליון הרישום הפלילי של המבקש ואת הערכת המסוכנות של שירות המבחן בעניינו וטען למסוכנות גבוהה. בסיכומו של עניין, המשיבה התנגדה לבקשה תוך שנתנה את הסכמתה לשחרורו של המבקש לחלופת מעצר הדוקה שיהא בה לאיין את המסוכנות הגבוהה הנשקפת הימנו.

דין והכרעה

7. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובחומר הראיות בתיק, מצאתי לדחות את הבקשה.

המסגרת הנורמטיבית לעיון חוזר בהחלטה בעניין מעצרו של אדם מעוגנת בסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1966. הסמכות לבקש את עיונו החוזר של בית המשפט בהחלטות מעצר ניתנה "**אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה**". חוות דעת המומחה מטעם המבקש מכשירה

את העיון מחדש במעצרו. דא עקא, מארג הראיות בתיק מגבש פוטנציאל הרשעה ואין בחוות דעת המומחה, אשר לא שללה את הסברה כי יש וההצתה הינה מעשי ידי אדם, כדי להביא לכרסום ממשי בתשתית הראייתית הלכאורית עד כדי שחרורו של המבקש ללא תנאים. בית המשפט נדרש לתשתית הראייתית, ובהחלטה מיום 8.5.14 נקבע, כאמור, כי יש ראיות נסיבתיות וישירות לחובתו של המבקש. צרף לכך, נוכחותו של המבקש בזירת האירוע בשעת לילה מאוחרת, במקום ושעה שרגל אדם לא נוהגת לדרוך במקומות מעין אלו, מהווה ראיה נסיבתית לכאורית לחובתו. בשלב זה לא ניתן לקבוע שאין בנוכחותו סמוך לשריפה כדי להוות "דבר מה" להודאתו. מכאן, שאלת משקלה של הודאת החוץ יוברר בהליך ההוכחות. עברו הפלילי של המבקש, בהתחשב בגילו הצעיר, מקים חשש למסוכנות, המתעצמת נוכח התנהגותו והתנהלותו הן במשטרה והן כלפי שירות המבחן. מעשה ההצתה טומן בחובו פוטנציאל נזק אדיר העלול להסתיים באובדן חיי אדם, ומעשה ההצתה בוצע בפאתיו של יער קק"ל וסמוך ליישוב מחסיה. התשתית הראייתית העומדת לחובת המבקש בצירוף המסוכנות הנשקפת ממנו אינם מאפשרים את שחרורו ללא תנאים ועיקשותו של המבקש בעוכריו. ההליך הפלילי מתנהל בימים אלו בקצב מניח את הדעת, הוכחות החלו להישמע והישיבה הקרובה נקבעה מיד בתום פגרת בתי המשפט, כך שההליך צפוי להסתיים תוך זמן סביר. בנסיבות העניין, בשים לב לסיומו של ההליך במועד הנראה לעין, מטעמים של שלום הציבור, ראוי להותיר את המבקש במעצר עד תום ההליכים בעניינו.

8. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ט בתמוז התשע"ד, 27 ביולי 2014, בנוכחות הצדדים.

יעקב צבן, שופט